

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นานาประเทศต่างก็ให้การยอมรับและเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษา โดยถือว่าการจัดการศึกษาเป็นงานหลัก ซึ่งได้กำหนดให้เป็นความสำคัญลำดับต้นของแผนพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งได้จัดสรรงบประมาณบุคลากรเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา การศึกษานั้นไม่เพียงเป็นส่วนประกอบพื้นฐานอันสำคัญสำหรับการสร้างและพัฒนาบุคลากรซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญของประเทศ แต่การศึกษาเป็นตัวสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมและยังผลให้เกิดความก้าวหน้าในสังคมนั้น ๆ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อชาติโดยรวม ดังเช่น อุทัย บุญประเสริฐ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษา พอสรุปได้ว่า

การที่ประเทศใดประเทศหนึ่งจะพัฒนาก้าวหน้าไปได้ด้วยดี และเป็นไปอย่างรวดเร็วนั้น ย่อมต้องอาศัยปัจจัยสำคัญหลายประการด้วยกัน แต่คงไม่มีใครปฏิเสธว่าในปัจจัยสำคัญต่าง ๆ เหล่านั้น ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะละเลยเสียมิได้ และเครื่องมือที่สำคัญที่ทำให้ทรัพยากรมนุษย์กลายเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อการพัฒนา คือการศึกษา (อุทัย บุญประเสริฐ 2527 : 1)

ประสาร มาลากุล ณ อุทยาน กล่าวว่่า

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน นับเป็นเป้าหมายสูงสุดของอารยะประเทศทุกประเทศ เพราะถ้าปราศจากพลเมืองที่มีคุณภาพแล้ว แม้ประเทศนั้นจะมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์เพียงใด ก็ยังไม่สามารถทำให้ทรัพยากรที่มีอยู่เป็นประโยชน์ในการสร้างความเจริญก้าวหน้าแก่ประเทศได้ ในกระบวนการพยายามของรัฐที่มุ่งบรรลุเป้าหมายดังกล่าว การศึกษาเป็นระบบของสังคมที่ได้รับการลงทุนและคาดหวังอย่างสูงให้เป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ได้ มาตรฐานตามอุดมคติและความต้องการของแต่ละประเทศ (ประสาร มาลากุล ณ อุทยาน 2526 : 1 - 8)

สำหรับประเทศไทย รัฐบาลทุกรัฐบาลได้ให้ความสำคัญแก่การศึกษาเช่นเดียวกับ
นานาประเทศ ดังที่ได้มีแผนการศึกษากำหนดแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 (ท.ศ. 2530 - 2534)
ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ว่า

เพื่อพัฒนาเยาวชนและประชาชนให้มีคุณภาพ สามารถพัฒนาชีวิต การอาชีพ
และสังคมให้มีมาตรฐานการดำรงชีวิตที่สูงขึ้นและอยู่ร่วมกันด้วยความสุขสมบูรณ์
สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ
โดยจัดการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษา
ทั้งในโอกาสและคุณภาพ ให้เยาวชนและประชาชนได้รับบริการทางการศึกษาใน
ระบบและนอกระบบโรงเรียนโดยตลอดชีวิต มุ่งเน้นให้เยาวชนและประชาชน
มีศีลธรรม คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม ประพฤติปฏิบัติตามครรลองของศาสนาและ
วัฒนธรรมไทย มีสติปัญญา ความรู้ ทักษะ เจตคติ เพื่อการประกอบสัมมาชีพ
มีความรู้ความสามารถในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความเข้าใจใน
ปัญหาสังคมและแนวทางที่จะแก้ปัญหาพัฒนาสังคมร่วมกัน รู้จักทำ รู้จักแก้ปัญหา
รู้จักปรับตัวให้ทันและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป
มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ทั้งกายและใจ รวมทั้งมีความเป็นพลเมืองดีของชาติ
ที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความสามัคคีกลมเกลียวกันระหว่างคนในชาติ
เคารพยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองตาม
ระบอบประชาธิปไตยโดยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (กระทรวงศึกษาธิการ 2530 : 31)

และบรรจง ชูสกุลชาติ กล่าวว่

"ระบบการศึกษาที่จัดกันขึ้นมาใหม่ ๆ นั้นแสนจะน่าท้วงเพราะส่วนใหญ่ก็
ล้วนแต่ลอกเลียนแบบไปจากต่างประเทศเสียเป็นส่วนมาก ระบบการศึกษาใหม่ ๆ
ดังกล่าวมักจะอยู่ในประเทศที่กำลังพัฒนา คือได้ทุ่มเทพลังทุกอย่างเพื่อหวัง
ความพอใจเหล่าของประชาชนพลเมืองอย่างจริงจัง เพื่อให้ประชาชนมีความฉลาด
และพร้อมด้วยอุปกรณ์ทางเทคนิคนานาประการ แต่มาบัดนี้ประเทศที่กำลังพัฒนา
ต่างก็พากันรู้สำนึกแล้วว่า รูปแบบการจัดการศึกษาที่ลอกเลียนแบบมานั้นหาได้
สอดคล้องสัมพันธ์กับปัญหาแท้จริงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไม่ ดังนั้น
การคงทนทางการศึกษาในลักษณะเช่นนั้นย่อมไม่เหมาะสมกับเศรษฐกิจของประเทศ
เพราะปรากฏว่าปริมาณนักศึกษาที่สำเร็จมาแล้วไม่มีงานทำ เกิดปัญหาว่างงาน
กับคนที่มีการศึกษาและนอกจากนี้ก็ยังจะเป็นผลเสียในด้านจิตวิทยาและสังคมอีกด้วย
(บรรจง ชูสกุลชาติ 2519 : 1 - 2)

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่อาจนำไปใช้ในการ
ขจัดปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครองของชาติให้เจริญทัดเทียม
กับนานาอารยประเทศ แต่การจัดการศึกษาของชาตินั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสอดคล้องกับ
ความต้องการและสภาพสังคมของชาตินั้น ๆ อย่างแท้จริงไม่ใช่เป็นการลอกเลียนแบบชาติอื่นมา
เพราะการทำเช่นนั้น อาจทำให้เกิดผลเสียติดคามมาในภายหลัง ในเรื่องนี้ นักการศึกษาได้
ให้ข้อคิดและ เสนอแนะแนวทางในการจัดการศึกษาของชาติ เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการจั
การศึกษาหลงทิศทาง ซึ่งจะทำให้เป็นการลงทุนที่สูญเปล่า การจัดการศึกษาของชาติเป็นการใช้
งบประมาณที่มหาศาลและถือเป็นงานหลักของชาติที่จะพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณค่าและคุณภาพ
ประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้เป็นไปตามอุดมการณ์หรือแนวคิดที่วางไว้ แนวคิดหรือปรัชญาการศึกษา
จึงมีความสำคัญและมีบทบาทต่อการจัดการศึกษาของชาติ ดังเช่นได้มีบุคคลกลุ่มต่างๆ ได้กล่าว
ถึงคุณค่าและหน้าที่ของปรัชญาการศึกษาไว้ ดังเช่น วิทย์ วิศทเวทย์ กล่าวว่า

ในสังคมมนุษย์ส่วนใหญ่ไม่พอใจในระบบการศึกษาที่กำลังเป็นอยู่ ข้อนี้เป็นเรื่อง
ธรรมดา ซึ่งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เช่น สภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง
การปกครอง การบริหาร ประเพณี และอื่น ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดความ
รู้สึกว่าการระบบที่กำลังมีอยู่ไม่เหมาะสม แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นถ้าไม่กำหนดให้
ชัดเจนลงไปว่า การศึกษามีไว้เพื่ออะไร แล้วก็กลายเป็นปัญหาที่ถกเถียงกัน
ไม่ยุติ เพราะไม่มีเป้าหมายเป็นคำชี้แนะ การกำหนดเป้าหมายนั้นถ้าไม่คำนึงถึง
สภาพความเป็นจริงที่กำลังเป็นอยู่ก็กลายเป็นการสร้างวิมานในอากาศ การศึกษา
เป็นกิจกรรมทางสังคมและปรัชญาอาจช่วยในการพิจารณา กำหนดเป้าหมายได้
(วิทย์ วิศทเวทย์ 2523 : 80 - 81)

บรรจง จันทรสา กล่าวว่า

วิชาปรัชญานั้นจะแสวงหาคำตอบและกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา
นับตั้งแต่กำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษา จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน
การกำหนดอุดมการณ์ทางการศึกษา ตลอดจนงานสำคัญอื่น ๆ ทางการศึกษา
ฉะนั้นจากการอาศัยแนวคิดและคำตอบจากฝ่ายปรัชญา นักการศึกษาจึงได้
แนวคิดเหล่านั้นมาเป็นแนวทางในการวางรากฐานทางการศึกษาขึ้น
(บรรจง จันทรสา 2522 : 15 - 16)

ปานทิพย์ ประเสริฐสุข ยังได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของปรัชญาการศึกษาไว้ว่า

ผลจากการที่รวมการถ่ายทอดวัฒนธรรมไว้ในมือของคนกลุ่มพิเศษกลุ่มหนึ่ง ก็คือ คนกลุ่มนี้ได้พยายามทำให้วัฒนธรรมและความรู้ที่ต้องถ่ายทอดคืบขึ้น บริสุทธิ์ ขึ้นก็คือ การทำให้เกิดการค้นคว้าวิจัยทางด้านความรู้และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น ผลประการที่สองคือ บุคคลผู้รับผิดชอบกับการสอนเริ่มมองเห็นว่า การสอนหรือ การถ่ายทอดวัฒนธรรมของเขา หรือการให้การศึกษาของเขา ต้องสนอง เป้าหมายของการศึกษาควรเป็นอะไร นี่แหละคือปัญหาที่อยู่ในขอบเขตของ นักปรัชญาการศึกษาที่จะให้คำตอบ ดังนั้นปรัชญาการศึกษาคือ ปรัชญาในส่วนที่ เข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหา เป้าหมายของการศึกษาของสังคมโดยพยายามตอบ คำตอบที่ว่าเป้าหมายหรือผลที่พึงประสงค์ที่จะก่อให้เกิดกับผู้เรียนนั้นควรจะเป็นอะไร และเป้าหมายดังกล่าวเหมาะสมหรือไม่ เมื่อตอบคำถามถึงเป้าหมายของการศึกษา เสียแล้ว ก็สามารถตอบคำถามต่อไปได้ว่าความรู้ใด ทักษะใด ทักษะใด ควรได้รับการถ่ายทอดให้แก่เขาเหล่านั้น รวมทั้งบรรดาวิธีให้การศึกษาจะนำไปสู่เป้าหมายนั้นด้วย (ปานทิพย์ ประเสริฐสุข 2523 : 265 - 266)

ไพฑูริย์ ลินลารัตน์ ก็ได้กล่าวถึงคุณค่าของปรัชญาการศึกษาว่า

1. ช่วยในการตั้งคำถามที่ลึกซึ้งต่อแนวคิดและกิจกรรมต่าง ๆ ของการศึกษา ว่ามีปัญหาคืออะไร มีสาเหตุอะไร
2. ช่วยให้เกิดความเข้าใจในแนวคิดและกิจกรรมต่าง ๆ ของการศึกษาอย่างเด่นชัด
3. ช่วยขจัดความไม่สอดคล้องกันในวงการศึกษา
4. ช่วยให้เห็นภาพรวมและเห็นความสัมพันธ์และความสำคัญของแนวคิดและ กิจกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษา
5. ช่วยเสนอแนวคิดใหม่ทางการศึกษา (ไพฑูริย์ ลินลารัตน์ 2529 : 44)

ในส่วนของหน้าที่ของปรัชญาการศึกษานั้น สักดา ปรากฏ์ประธานพร ได้กล่าวว่า

ปรัชญาการศึกษาช่วยวางรูปแบบให้กับการศึกษาช่วยสร้างภาพรวมที่สมบูรณ์ และกลมกลืนกับ เป้าหมายเทคนิคทางการศึกษา (สักดา ปรากฏ์ประธานพร 2526 : 38) และ ไพฑูริย์ ลินลารัตน์ ได้กล่าวอีกว่า

การดำเนินการศึกษาในระบบโรงเรียนนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องนับตั้งแต่ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองหรือสมาชิกของสังคมจะมีภาระในการตัดสินใจเลือกสรรสิ่งต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานเสมอ ครูผู้สอนจะต้องเลือกเนื้อหาการสอน จะต้องตัดสินใจเลือก วิธีสอนในขณะที่ผู้บริหารต้องตัดสินใจในการบริหารการเงินที่จะใช้เงินเพื่ออะไร และการวางนโยบาย ผู้ปกครองต้องตัดสินใจในการเลือกส่งบุตรหลานของตน ไปเรียนโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่ง การเลือกและการตัดสินใจเหล่านี้ ครู และ ผู้บริหารรวมถึงผู้ปกครอง มักจะตัดสินใจเลือกไปตามความเหมาะสม ตามระเบียบ ปฏิบัติ อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เสร็จสิ้นไปเท่านั้น แต่จะให้ความสนใจน้อย

คือการเลือกและการตัดสินใจที่ลึกซึ้งและกว้างขวาง เช่น เราควรถามว่า เราสอนสิ่งเหล่านี้เพื่ออะไร ทำไมนโยบายการศึกษาเป็นเช่นนั้น เมื่อนโยบายเป็น เช่นนี้แล้วการปฏิบัติมีความเหมาะสมสอดคล้องกันมากน้อยเพียงใด ทำไมจึงกำหนด จุดมุ่งหมายไปตามนี้ เป้าหมายของโรงเรียนเรานั้นเพื่ออะไร เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ ต้องการเทคนิคและวิธีการรวมถึงเนื้อหาทางปรัชญาการศึกษาหรือด้านอื่น ๆ มาช่วย ตอบปัญหาด้วย (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ 2529 : 33 - 34)

จะเห็นได้ว่าปรัชญาการศึกษามีส่วนสำคัญในการจัดการศึกษา ปรัชญาการศึกษาเป็น แนวคิดในการกำหนดทิศทางในการวางแผนการศึกษาของคนในชาติให้เป็นอันเดียวกัน ดังนั้น การจัดการศึกษาที่มีปรัชญาการศึกษาเป็นแนวทางนั้น เปรียบเสมือนเรือที่มีเข็มทิศนำร่องและ ทางเสือบังคับ ทำให้เดินทางไปได้ถูกทิศทางที่ต้องการได้ การศึกษาก็เช่นเดียวกัน คือจะทำให้ จัดได้ตรงเป้าหมาย ประหยัด คุ้มค่ากับการลงทุนที่ทุ่มเทลงไปอย่างมหาศาล และถ้าพิจารณาถึง ความสำคัญและบทบาทและหน้าที่ของปรัชญาการศึกษาแล้วจะพบว่าเข้าไปมีบทบาทสำคัญในทุก ระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับโรงเรียน ระดับเขต ระดับภาคและระดับชาติ

จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งประกอบด้วยจังหวัด นราธิวาส บัตคานี ยะลา สตูล และ สงขลา เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะของสภาพสังคมแตกต่างจากจังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้ได้รับการเอาใจใส่ จากรัฐบาลเป็นพิเศษ เพราะพื้นที่ดังกล่าวมีเอกลักษณ์ทางด้านศาสนา ภาษา ขนบธรรมเนียม ของ ตนเองซึ่งแตกต่างจากภูมิภาคอื่นของประเทศ (กรมการปกครอง บ.ป.บ. : 156) จังหวัด ชายแดนภาคใต้ได้แบ่งออกเป็น 3 เขต สภาพพื้นที่และสภาพสังคมที่แตกต่างกันคือ

เขตที่ 1 สภาจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือจังหวัดบัตคานี ยะลา และนราธิวาส มีเนื้อที่ทั้งหมด 11,150 ตารางกิโลเมตร ประชาชนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80) นับถือศาสนา อิสลาม นิยมใช้ภาษามลายูในชีวิตประจำวัน ไม่นิยมพูดภาษาไทยและมีบางส่วนพูดภาษาไทยไม่ได้ เลย

เขตที่ 2 จังหวัดสตูล มีเนื้อที่ 2,796 ตารางกิโลเมตร ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือ ศาสนาอิสลาม พูดและใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ประชาชนมีฐานะยากจน

เขตที่ 3 จังหวัดสงขลา มีเนื้อที่ 7,582 ตารางกิโลเมตร ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ มีฐานะความเป็นอยู่ดีกว่าประชาชนในสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สนอง จันทรมิตร 2526 : 60 - 70)

การที่ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่มีศาสนา ภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณีแตกต่างจากภาคอื่น ๆ ของประเทศทำให้เกิดปัญหาการศึกษาที่สืบเนื่องมาจากความ เข้าใจผิดทางศาสนาและยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีที่แตกต่างไปจากชาวไทยที่นับถือ ศาสนาอื่น ๆ ชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามถือว่าขนบธรรมเนียมประเพณีคนที่ปฏิบัติอยู่เป็นส่วน หนึ่งของชีวิตทางศาสนา และจะไม่ยอมรับขนบธรรมเนียมที่นอกเหนือไปจากที่คนปฏิบัติอยู่ โดยอ้างว่าเป็นการผิดหลักการของศาสนาอิสลาม ความเข้าใจดังกล่าวเป็นอุปสรรคสำคัญใน การพัฒนาการศึกษาของชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม ทำให้ระดับการศึกษาวิชาสามัญมีจำนวน น้อยกว่าการเรียนวิชาศาสนา (อนันต์ อนันตกุล 2526 : 93 - 94)

ปัญหาต่าง ๆ ทางการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ประชาชนมีขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษา ศาสนาแตกต่างจากส่วนอื่น ๆ ของชาตินั้น อนันต์ อนันตกุล ได้กล่าวไว้ว่า

การที่ประชาชนส่วนใหญ่ถือว่าการเรียนรู้ศาสนามีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต จึงพยายามที่จะส่งบุตรหลานไปศึกษาหาความรู้ทางศาสนาจากผู้ที่มีความรู้ทางศาสนา ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ อยู่เสมอ กล่าวคือ

1. มีการดำเนินการสอนศาสนาโดยไม่ได้รับอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนให้ ถูกต้องตามกฎหมาย ✓
2. บางแห่งรับนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์บังคับค่ามพระราชบัญญัติประถมศึกษา เข้าเรียน ทำให้การเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาเรียนไม่เต็มที่ทำให้ขาดคุณภาพ ไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร
3. ใช้ภาษามลายูในการสอน ทำให้เด็กนักเรียนอ่อนภาษาไทย ✓
4. หลักสูตรและหนังสือ จัดทำและหาซื้อความพอใจของผู้สอน ทำให้ เกิดปัญหาคือความมั่นคงของชาติ ✓
5. ครูผู้สอนไม่ได้รับอนุญาตการ เป็นครูจากราชการ บางคนอาจสอนในสิ่งที่ เป็นภัยคือความมั่นคงของชาติ ✓
6. นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษา เรียนวิชาภาษาไทยและวิชาสามัญไม่ได้ มาตรฐาน จึงไม่สามารถเรียนต่อในชั้นสูงขึ้นได้
7. ผู้ปกครองมักนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อในโรงเรียนเอกชนสอน ศาสนาอิสลาม ซึ่งมีการสอนทั้งวิชาสามัญในโรงเรียนดังกล่าวยังไม่ได้มาตรฐาน ทุกโรงเรียน จึงไม่สามารถเรียนต่อชั้นสูงได้
8. ท้องที่ที่อยู่ติดชายแดนมาเลเซีย ประชาชนจะนิยมส่งบุตรหลานไปเรียนที่ ประเทศมาเลเซีย ทำให้มีปัญหาทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง

- 9. การจัดสอนมิได้มุ่งหมายในการใช้ภาษาไทย ความสำนึกในความเป็นไทย และทัศนสถานเป็นหลัก ✓
- 10. การจัดการศึกษาไม่สอดคล้องกับการดำรงชีวิตของประชาชนที่มีลักษณะสังคม แยกต่างจากส่วนใหญ่ของชาติ ✓
- 11. ทำให้เกิดการแบ่งแยก ระหว่างนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธกับนักเรียนที่ นับถือศาสนาอิสลาม ✓
- 12. การแก้ปัญหาการบริหารการศึกษาไม่สามารถทำได้โดยฉับพลันทันทีเพราะ ขาดเอกภาพในการบริหารและการบังคับบัญชา ทั้งในระดับจังหวัดและระดับภาค ✓
- 13. โอกาสของประชาชนที่จะได้รับการศึกษามีน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชาชนในชนบท เนื่องจากรัฐบาลไม่สามารถจัดบริการการศึกษาได้อย่างทั่วถึง ✓ และฐานะครอบครัวยากจน ไม่สามารถส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อในระดับสูง
- 14. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดำ เนื่องจากความไม่พร้อมทางด้านภาษา ความไม่เจริญเติบโตทางด้านสมอง เนื่องจากภาวะของทุโภชนาการและการขาด เทคโนโลยีทางการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ (อนันต์ อนันตกุล 2526 : 2 - 5) ✓

ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ความสำคัญกับการศึกษาทางศาสนา มากกว่าสายสามัญ ไม่นิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสายสามัญโดยตรงในระดับมัธยมศึกษา แต่กลับส่งเข้าไปเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามซึ่งเป็นโรงเรียนที่เน้นหนักวิชา ศาสนาอิสลามไม่ค่อยให้ความสำคัญของวิชาสามัญ และวิชาชีพเท่าที่ควร ดังนั้นเมื่อสำเร็จ การศึกษาออกมาแล้วไม่สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้จะทำหน้าที่ได้แค่การเผยแพร่ศาสนา เท่านั้น นอกจากนี้การที่ชาวไทยมุสลิม ไม่นิยม เรียนต่อในสายสามัญจึงทำให้ผู้ที่เรียนจบชั้นสูงที่ สามารถเข้ารับราชการก็น้อยตามลงไปด้วย

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ได้มีบทบาทในการจัดการศึกษาทางด้านศาสนา แก่เยาวชนมุสลิมมาเป็นเวลาช้านาน เดิมเรียกว่าปอเนาะเป็นสถานศึกษาซึ่งผู้ปกครองนิยมส่ง บุตรหลานเข้าเรียนมากและในช่วงหลังได้มีการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง รัฐบาลจึงจำเป็นต้อง ยื่นมือเข้าช่วยเหลือปรับปรุงปอเนาะ เหล่านั้นจากการสอนที่ไม่มีแบบแผน หลักสูตรไม่แน่นอน โดยให้เงินอุดหนุนแก่โรงเรียนเพื่อยกระดับจากโรงเรียนที่ไม่มีแบบแผนให้มีแบบแผน มีหลักสูตร และบังคับให้ปอเนาะทุกโรงเรียนจะต้องจดทะเบียนให้ถูกต้องจึงจะทำการสอนได้ มีการเพิ่มการเรียน การสอนวิชาสามัญควบคู่กับวิชาศาสนา ไม่ใช่สอนวิชาศาสนาแค่เพียงอย่างเดียวดังที่เป็นมา ซึ่งการปรับปรุงปอเนาะมาเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามได้รับความสำเร็จ ผู้ปกครอง นิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนมากเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มมากขึ้นไปอีกในอนาคต

แต่การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเองก็ประสบปัญหาในหลาย ๆ ด้าน ความที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านั้นก็ได้รับความสนใจจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังจะเห็นว่ามิมบทความ หนังสือ งานวิจัยที่เสนอแนวทางเพื่อจะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ถ้าหากมองให้ลึกซึ้งแล้วจะเห็นว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามยังขาดภาพรวมทิศทาง แนวคิด หรือจุดมุ่งหมาย หลักการเป็นของตนเอง หรือสรุปสั้น ๆ ว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ยังไม่ค่อยมีจุดยืนที่เป็นของตนเอง จึงทำให้การจัดการศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และถ้าหากจะให้การจัดการศึกษาสมบูรณ์และบรรลุวัตถุประสงค์ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามก็น่าจะมีปรัชญาเป็นของตนเอง เพื่อเป็นหลักในการยึดถือในการจัดการศึกษาที่เป็นแนวเดียวกัน ดังนั้นจึงควรกระตุ้นให้นักการศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องหันมาระดมความคิดในเรื่องปรัชญาการศึกษาที่เป็นของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเองเพื่อใช้เป็นแนวคิดหรือหลักการทางปรัชญาการศึกษาที่เป็นพื้นฐานของการปฏิบัติ ดังที่คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good) ได้กล่าวว่า "ปรัชญาคือการผสมผสานระหว่างแนวคิด ทัศนะของบุคคล เป็นแนวทางในการคิดและปฏิบัติ" (Carter V. Good 1957 : 491) การที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีปรัชญาการศึกษาที่เป็นของตนเองจะทำให้สามารถมีหลักการที่จะนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป ซึ่งย่อมเป็นผลดีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาหาปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้แบ่งขอบเขตของเนื้อหาเป็น 2 ส่วนคือ

1. การศึกษาสภาพพื้นฐานโดยทั่ว ๆ ไปของจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งครอบคลุมเรื่องต่อไปนี้

- 1.1 สภาพทางด้านภูมิศาสตร์ของจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 1.2 ประวัติความเป็นมาของจังหวัดชายแดนภาคใต้

- 1.3 สภาพและปัญหาทางด้านการเมืองการปกครองของจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 1.4 สภาพและปัญหาทางด้านสังคมในร้านค้าต่าง ๆ ของจังหวัดชายแดนภาคใต้
 - 1.4.1 ด้านศาสนา
 - 1.4.2 ด้านขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อของ
 - 1.4.3 ด้านภาษา
 - 1.4.4 ด้านเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพ
 - 1.4.5 ด้านความมั่นคงปลอดภัย
- 1.5 สภาพและปัญหาทางด้านการศึกษาของจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 1.6 สภาพและปัญหาทางด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา

ท้องถิ่น

อิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้

- 1.7 สภาพและปัญหาทางการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้

2. ศึกษาวิเคราะห์ปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งครอบคลุม เรื่องต่อไปนี้

- 2.1 ความหมายของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
- 2.2 หน้าที่ทางการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
- 2.3 นโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
- 2.4 จุดมุ่งหมายของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
- 2.5 หลักสูตรของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
- 2.6 บทบาทของผู้สอน
- 2.7 บทบาทของผู้เรียน
- 2.8 กระบวนการเรียนการสอน
- 2.9 การวัดและการประเมินผล
- 2.10 การบริหารการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

อนึ่งในการวิเคราะห์หาปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้นี้จะแบ่งขอบเขตของปรัชญาการศึกษา 2 กลุ่มใหญ่คือ

1. กลุ่มอนุรักษนิยม (conservative view) ซึ่งมี 2 ลัทธิคือ

1.1 สารัตถนิยม (Essentialism) ได้รับอิทธิพลจากปรัชญาจิตนิยมและวัตถุนิยม โดยเฉพาะแนวคิดของเพลโต และอริสโตเติล ปรัชญาการศึกษานี้ยึดเนื้อหาเป็นหลักสำคัญของการศึกษา เน้นมรดกทางวัฒนธรรมในอดีต ถ้าหากมีการเปลี่ยนแปลงก็ควรเป็นการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ความเชื่อของเนื้อหา อุดมคติคงอยู่

1.2 นิรันดรนิยม (Perennialism) ได้รับอิทธิพลจากปรัชญาวัตถุนิยมเชิงเหตุผล (potential Realism) หรือบางทีเรียกกันว่าเป็นพวกโทมัสนิยมใหม่ (Neo Thomism) ปรัชญาการศึกษาแนวนี้จึงมีความเชื่อว่าการศึกษาคควรจะได้สอนสิ่งที่เป็นนิรันดรไม่เปลี่ยนแปลง มีคุณค่าไม่ว่าจะเป็นยุคสมัยใด ปรัชญาการศึกษาลัทธินี้เห็นว่าเนื้อหาวิชา มีความสำคัญจริง แต่ไม่ใช่เนื้อแท้ของการศึกษา เนื้อหาเป็นแต่เพียงพาหนะที่จะนำคนไปสู่สิ่งที่สูงส่งกว่าคือการเป็นคนที่สมบูรณ์ ลัทธินี้แบ่งเป็น 2 แนวคือ แนวแรกเน้นหนักในเรื่องเหตุผล สติปัญญาไม่เกี่ยวกับศาสนาโดยตรง และอีกแนวหนึ่งสัมพันธ์กับศาสนาโดยตรงเป็นแนวคิดของกลุ่มศาสนานิกายคาทอลิกโดยสัมพันธ์เรื่องของศาสนาเข้ากับเหตุผล ปรัชญาลัทธินี้จึงมุ่งสร้างคนให้มีเหตุผล สติปัญญา ศีลธรรมและจิตใจอย่างเต็มที่

2. กลุ่มเสรีนิยม (Liberal view) ซึ่งมี 2 ลัทธิคือ

2.1 พัฒนาการนิยม (progressivism) ได้รับอิทธิพลจากปรัชญาปฏิบัตินิยม เชื่อในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงและมองชีวิตว่ามีการเปลี่ยนแปลงเสมอ สำคัญและสภาวะความเป็นจริงของสิ่งทั้งหลายไม่คงที่ แต่จะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการศึกษาจึงต้องเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงนั้น

2.2 ปรัชญาการศึกษาปฏิรูปนิยม (Reconstructionism) ได้รับอิทธิพลมาจากปรัชญาปฏิบัตินิยม ผสมผสานกับปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยม ปรัชญาการศึกษาปฏิรูปสังคมเน้นการศึกษาเพื่อสังคมเป็นสำคัญ ดังนั้นลัทธินี้จึงมุ่งการปฏิรูปสังคมขึ้นมาใหม่ เพราะถือว่าสังคมปัจจุบันนี้มีปัญหามากมายทั้งปัญหาทางด้าน เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และศิลปวัฒนธรรมที่

เป็นเหตุทำให้ต้องแก้ปัญหาอยู่เรื่อย ๆ ดังนั้นลัทธินี้จึงหาทางที่จะสร้างค่านิยมและแบบแผนของสังคมขึ้นมาใหม่

๓. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาครอบคลุมเฉพาะโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส สตูล และสงขลา

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญจะมีอิสระในการตอบแบบสอบถามและเต็มใจให้คำตอบด้วยความจริงใจ
2. วันเวลาในการตอบแบบสอบถามไม่มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างกัน หรือไม่แตกต่างกัน
3. ประสิทธิภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะพิจารณาจากกลุ่มข้อความที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ ๓.50 ขึ้นไป มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 และค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมไม่เกิน 1 จึงจะตัดสินว่าเป็นประสิทธิภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ประสิทธิภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม หมายถึง แนวคิด ระบบความเชื่อ และหลักทฤษฎีทางการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ความหมาย บทบาทและหน้าที่ นโยบาย จุดมุ่งหมาย หลักสูตร บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน กระบวนการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล การบริหารการศึกษา
2. โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่แปรสภาพและพัฒนาการจากสถานศึกษาที่เรียกว่า "ปอเนาะ" และได้จดทะเบียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการปรับปรุงส่งเสริมปอเนาะในปี พ.ศ.2514 ต่อมาเป็นโรงเรียนราษฎร์ตาม มาตรา 20 (๓) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ.2479 ปัจจุบันเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 เป็นโรงเรียนที่ทำการสอนทั้งวิชาศาสนาและวิชาสามัญหรืออาชีพ ควบคู่กันไป หรือบางโรงเรียนสอนเฉพาะวิชาศาสนาแต่เพียงอย่างเดียว

3. จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล และสงขลา

4. ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิคงแก่ปรีญญาตรึขึ้นไป ที่มีความรู้ทางสายสามัญหรือศาสนา มีความรู้ความเข้าใจและสนใจสภาพและปัญหาทางจังหวัดชายแดนภาคใต้ในเรื่องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม ศาสนา ประเพณี ภาษา การศึกษา หรือมีความรู้ความเข้าใจและสนใจในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีงานทางวิชาการ เช่น คำรา บทความ งานวิจัย ปาฐกถา หรืออาจมีประสบการณ์ตรงคือมีภูมิลำเนาหรือเคยไปอาศัยอยู่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ต่ำกว่า 5 ปี หรือมีหน้าที่และตำแหน่งในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามโดยตรง เช่น เป็นผู้สอน บริหาร วางแผนหลักสูตร ปรับปรุงโรงเรียน ซึ่งผู้ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวอาจจะนับถือศาสนาใด ๆ ก็ได้

5. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีคุณสมบัติต่าง ๆ เช่นเดียวกับผู้ทรงคุณวุฒิแต่ต้องได้รับการกลั่นกรองคัดเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิอีกทอดหนึ่ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดทางด้านปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน (ส.ช.) ซึ่งเป็นแนวคิดทางปรัชญาการศึกษาใหม่ เพื่อจะนำไปใช้ประโยชน์ดังนี้

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับครูที่สนใจ ได้ศึกษาเป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงการสอนของตนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ คุณภาพ และยกระดับการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศ

2. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารที่สนใจ เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงและยกระดับการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อยกระดับและคุณภาพประสิทธิภาพในการบริหารงานของผู้บริหารให้ถูกต้องทาง

3. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับนักการศึกษาและผู้สนใจที่จะแนะนำปรับปรุงวางแผนและจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามให้เหมาะสมกับครูผู้บริหารและผู้สนใจ

ให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความต้องการและเป็นจริงของท้องถิ่นคน เพื่อความเท่าเทียม
ของโอกาสทางการศึกษา

4. เป็นแนวทางสำหรับการค้นคว้าวิจัยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย